

GRATIS!

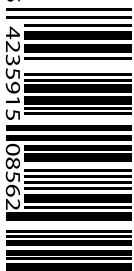
LAURA'S VERHAAL

COMPLETE FOTOROMAN

22 Blz.

5 4235915 08562

In de klas.

Pffff.
Ik kan me echt niet concentreren vandaag.
Ik voel me duizelig en heb krampen.
Ik hou het hier niet meer uit...

Laura? Ik vroeg je iets.

Oh sorry, maar ik voel me
niet goed mevrouw Maes.
Ik denk dat ik ziek ben.
Mag ik naar huis gaan?

Je ziet er inderdaad
wat bleekjes uit
Laura. Ga maar.

Even later.

En dokter?
Wat heb ik,
griep?

Neen, Laura het is
geen griep.
Euh...
Hoe lang is het
geleden dat je
ongesteld bent
geweest?

Ja, dat is toch al even
geleden.
Ik heb dat wel vaker...

Zou het kunnen
dat je zwanger bent?

Wat?
...euh... zwanger...
ikke?

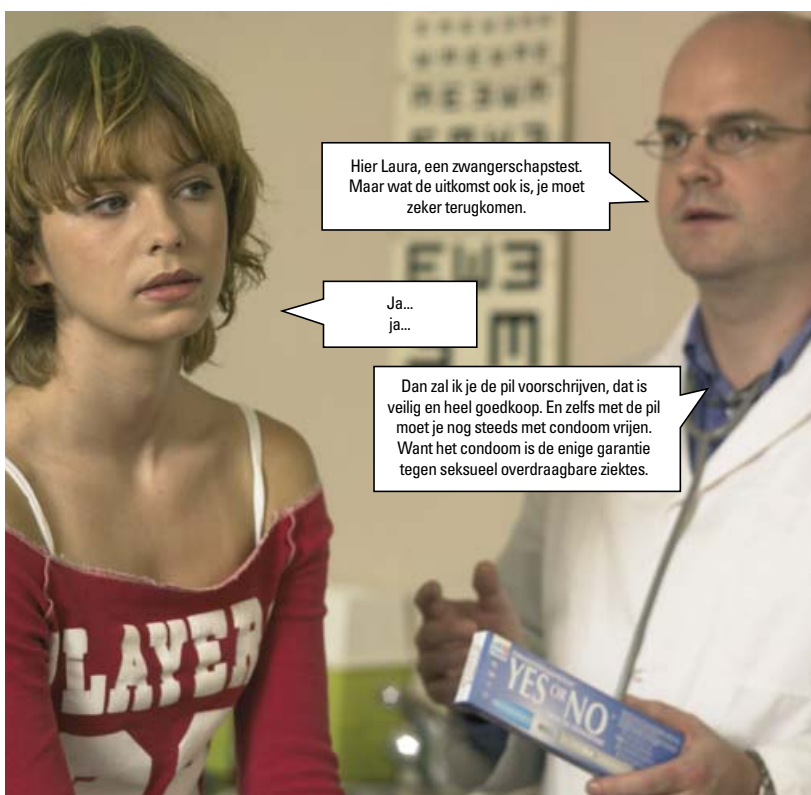
Heb je onveilig
gevreëen?

*Eén keer maar.
Het was op het verjaardagsfeestje van Eef.
Haar ouders waren niet thuis en ik ben er met Thomas blijven
slapen. We hadden allebei iets te veel gedronken en Thomas
was niet te houden. Ik heb er nog even aan gedacht, maar ik
wilde de pret niet bederven.*

Misschien
één keertje.

Hier Laura, een zwangerschapstest.
Maar wat de uitkomst ook is, je moet
zeker terugkomen.

Ja...
ja...

Dan zal ik je de pil voorschrijven, dat is
veilig en heel goedkoop. En zelfs met de pil
moet je nog steeds met condoom vrijen.
Want het condoom is de enige garantie
tegen seksueel overdraagbare ziektes.

Laura fietst verduasd en doelloos rond en na
schooltijd gaat ze naar Julie, haar beste vriendin.

Shit Laura, zwanger,
wooooo.

Natuurlijk ben ik niet zwanger.
Ik moet gewoon even
die stomme test doen.

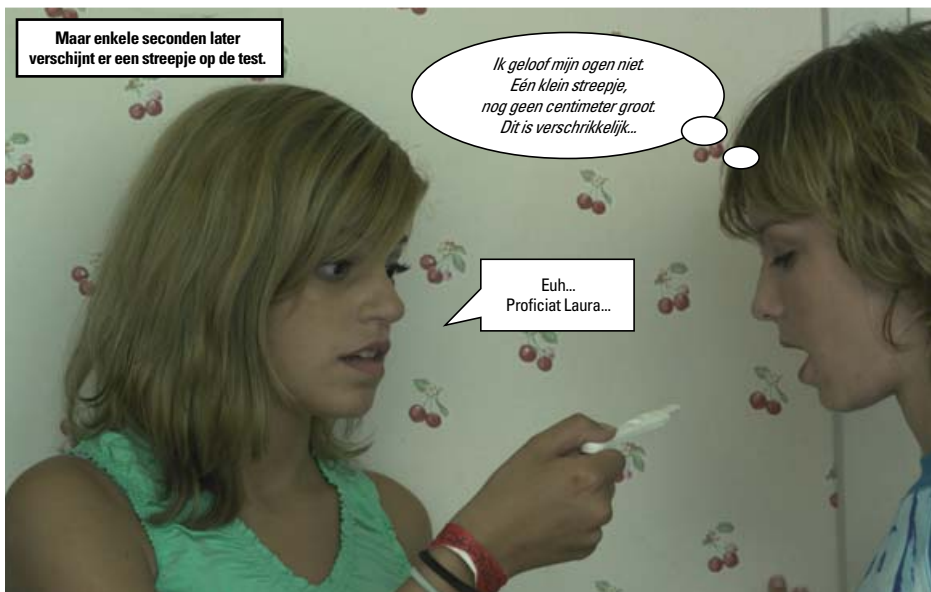
Vooruit dan.
We zullen het snel
weten.

Drie minuten later.

Ik zie niets, zie je wel,
niets aan de hand.

Maar enkele seconden later
verschijnt er een streepje op de test.

*Ik geloof mijn ogen niet.
Eén klein streepje,
nog geen centimeter groot.
Dit is verschrikkelijk...*

Euh...
Proficiat Laura...

Oh shit, Julie.
Zwanger!? Ik ben nog
maar 16.
Wat moet ik nu?

*Arme Laura.
Ik zou het ook niet weten.*

Kom kom, meisje, het
komt wel goed.

Laura is danig in paniek. Hoe zou ze dit aan haar ouders moeten uitleggen? En Thomas... Ze zou het ook aan Thomas moeten vertellen. Ze heeft de hele nacht wakker gelegen. De volgende dag heeft ze na school met Thomas afgesproken in het park.

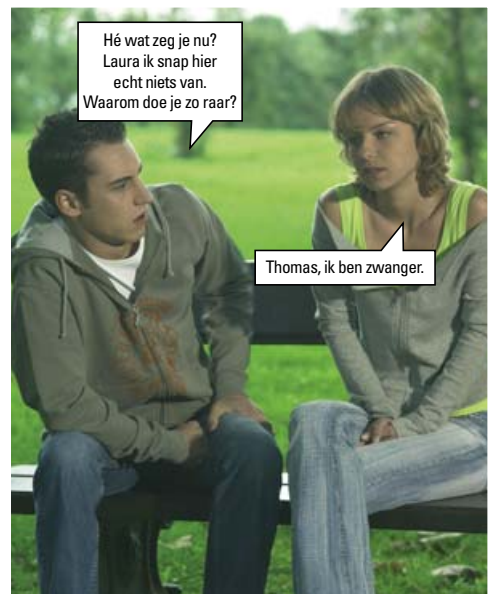

*Ik ben bang dat hij me
in de steek zal laten...
We zijn nog maar een half jaar samen.
Oh, daar is hij.
Hoe moet ik dat nu vertellen?*

Hey! Alles ok, wat was er zo
dringend? Je ziet er zo ernstig uit.

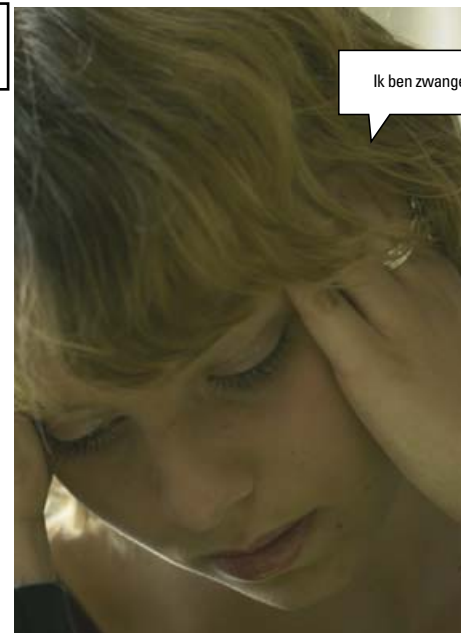

Drie dagen later zit Laura met haar moeder aan de keukentafel. Ze kan niet langer met zo'n geheim rondlopen. Op een gegeven moment begint ze gewoon te huilen. Uit angst voor de reactie.

Later die avond wordt Laura's vader ook ingelicht. Na de woede en de verwijten over hoe onverantwoordelijk en dom ze wel is geweest, gaat het er rustiger aan toe. Ze praten uren op haar in om haar te overtuigen dat abortus de enige oplossing is.

Jouw leven zou anders om zeep zijn. Wat ga jij nu met een kind doen? Ga je die baby mee naar school nemen misschien? Abortus is de enige oplossing, Laura.

Anders zadel je ons met de problemen op. Wij moeten er mee voor zorgen. En denk ook eens aan je oudere zus, heel het dorp zal het erover hebben.

Thomas mag je dat ook niet aandoen. Die wil natuurlijk ook dat je het laat weghalen.

De afspraak wordt gemaakt, want veel tijd is er niet meer. Abortus kan in België enkel tot drie maanden zwangerschap. Naarmate de dag dichterbij komt, begint Laura steeds meer te twijfelen. Die nacht wordt Laura zweetend wakker.

Pffif, dat was weer een verschrikkelijke droom. Ik zag het kindje dat in mijn buik aan het groeien is. Maar plots begon het kindje opnieuw kleiner te worden. Tot er niets meer over was.

Dit is mijn buik en mijn kindje. Nu weet ik het zeker: ik wil mijn kind houden. Ik wil het knuffelen, verzorgen en grootbrengen. Hoe weet ik niet, maar ik zou er alles aan doen om het te laten lukken.

Ah, je bent al wakker, dat is goed. We hebben om tien uur een afspraak in het ziekenhuis.

Laura's moeder is razend als ze verneemt dat Laura niet meer naar de abortusafpraak gaat. Laura loopt thuis weg. Bij Julie thuis belt ze naar de Luistertelefoon voor Ongewenste Zwangerschappen. Ze legt haar situatie uit en ze luisteren naar haar. Ze vertellen dat niemand haar kan verplichten om abortus te plegen. Uiteindelijk komt haar vader haar bij Julie halen.

Wie gaat er voor dat kind zorgen?

Ga jij je school nog kunnen afmaken?

En gaat die Thomas mee voor dat kind opdraaien?

Wie gaat dat allemaal betalen?

Ik weet het ook allemaal niet. Ik kom er wel uit. Ik weet enkel dat ik mijn kind wil houden.

Ik hoop dat je beseft waar je aan begint, Laura. Kinderen grootbrengen is niet gemakkelijk. Voor niemand, dus zeker niet voor een meisje van 16.

Uiteindelijk leggen Laura's ouders zich erbij neer.

Toen Thomas me gisteren opbelde was het een maand geleden dat ik hem gehoord had. Hij wilt me vanavond zien, na zijn voetbaltraining. Ik weet niet wat ik mag verwachten. Ik hou nog wel van Thomas, maar eerlijk gezegd weet ik niet meer of Thomas nog wel van mij houdt. Zouden we samen een gezin kunnen vormen? Thomas is ook nog maar 18...

En hoe was't?

Dat gesprek met die dame van het centrum voor leerlingenbegeleiding heeft me deugd gedaan. Ze hadden ervaring met tienerzwangerschappen en ze gaven me tips en info. Ik kreeg er niet de preek en het medelijden zoals meestal.

Ah, dat is goed. Tot morgen.

Tot morgen.

DAAR, ARME LAURA, DIE ZICH VOL HEEFT LATEN STEKEN.

JA, DAT HEEFT DIE VAN WISKUNDE WAARSCHIJNLIJK GELAPT TIJDENS HET MONDELINGE EXAMEN.

Ik mag niet omkijken. Ik gun het ze niet. Blijven fietsen, Laura. Trek je niets aan van hun gelach.

KJK, DE JONGSTE HOER VAN BELGIË.

Doen alsof je het niet hoort, Laura. Laat ze niet zien dat je tranen in je ogen hebt. Sterk blijven en doortietsen.

Wat is er Laura? Je bent helemaal overstuur?

Waar ben ik in godsnaam mee bezig, mama? Moeder worden, wil ik dat wel en ik ga dat toch allemaal niet aankunnen en...

Ach Laura, je wist toch dat je reacties zou krijgen. Kalmeer maar een beetje.

Een week later heeft Laura haar eerste echo. De eerste foto van haar kindje, dat moet ze aan iedereen laten zien. Ze is dolenthousiast als ze het aan haar ouders en Sarah, haar zus, laat zien.

Pfff... Ik zie daar niets op, enkel een vlek.

Zeg Sarah, een beetje enthousiaster graag.

ACH, HET GAAT HIER ALTIJD OVER LAURA EN DAT STOMME KIND. IK BEN DE OUDSTE EN MIJN JONGE ZUSJE GAAT MOEDER WORDEN. GEWELDIG!

Wat is je probleem toch, Sarah?

Ach, jij krijgt hier al de aandacht. Ik word gek van al dat babygedoe in huis. Het is tenslotte niets om fier op te zijn.

DAT IS SMERIG.
TRUT!

ACH MAAK DAT
JE WEGKOMT,
MISS ONGELUKSKE.

*Ergens heeft ze wel gelijk.
Sarah is plots een beetje op de
achtergrond geraakt bij ons thuis. Zij heeft
ook haar problemen met school en vriendjes,
maar daar wordt minder aandacht aan
geschonken. Ik voel me een
beetje schuldig.*

**Laura is nu bijna
8 maanden zwanger
en staat werkelijk
op ontploffen.**

*Ik ben echt een walrus. Helemaal gezwollen.
Mijn borsten zijn twee keer zo groot. Nu kan ik het niet meer
verstoppen. Overal waar ik kom, krijg ik blikken van mensen,
ofwel uit medelijden, ofwel uit afkeuring.
Ik ben het ondertussen gewoon.*

Jij vindt me waarschijnlijk
erg onaantrekkelijk?

Tja, je bent zwanger.

Zo lelijk ben je niet,
hoor.

Sorry Thomas,
maar daar heb ik
echt geen zin in,
mijn borsten doen
trouwens pijn.

Oké, 't is al goed, ik
doe al niets meer.

*Thomas is nog op zoek
naar werk en daarna moeten we op
zoek om iets te huren van onszelf. Maar
voorlopig blijf ik met het kind bij mijn ouders
wonen. Ik heb het gevoel dat Thomas
dat ergens ook makkelijker vindt en dat
samenwonen en werk zoeken een beetje op
de lange baan schuift. Maar langs de andere
kant wil hij wel over
alles meebeslissen.*

Pffff... wat wil je.
Heel dat gedoe
met die
zwangerschap...

Heb je twijfels?
Dat lijkt me heel
normaal, hoor.

Weet je wat het is? Ik voel me een beetje een
buitenstaander. Haar ouders beslissen alles. Ik heb
gewoon niets te zeggen. Ok, ik begrijp dat we nog niet
kunnen samenwonen, maar ik word toch ook vader.

Heb je hun al eens
verteld hoe je je
voelt?

Ach ze luisteren niet,
ze behandelen Laura
en mij als kleine
kinderen.

Ze willen gewoon
helpen, wees blij.

Ik weet soms niet
wat ik daar zit te
doen. Niemand
vraagt ooit hoe ik
erover denk.

Maar als je
werk hebt, gaan
jullie toch samen-
wonen en dan
kunnen jullie toch
samen voor jullie
kindje zorgen?

Ja, ik weet het,
maar ik twijfel
of haar ouders
me ooit die kans
zullen geven.
Ik denk dat ze
gewoon willen dat
ik de rekeningen
betaal en verder
mijn mond hou.

Ach, ik denk dat je het allemaal wat te
somber inziet. Je moet wat geduld hebben.
Het is in ieder geval goed dat je erover praat.

Ja, dat lucht wel op.
Bedankt.

Laura zat met Julie op een terras toen ze plots
water langs haar benen naar beneden voelde lopen.
Het was redelijk gênant. Het hele terras stond in rep
en roer. Ze heeft meteen haar ouders en Thomas
gebeld. Ze zijn haar komen ophalen en onmiddellijk
naar het ziekenhuis gereden.

Nu gaat het
gebeuren, Thomas.
Eindelijk.

Ok Laura, wat moet
ik doen?

Gewoon bij mij
blijven, Thomas.

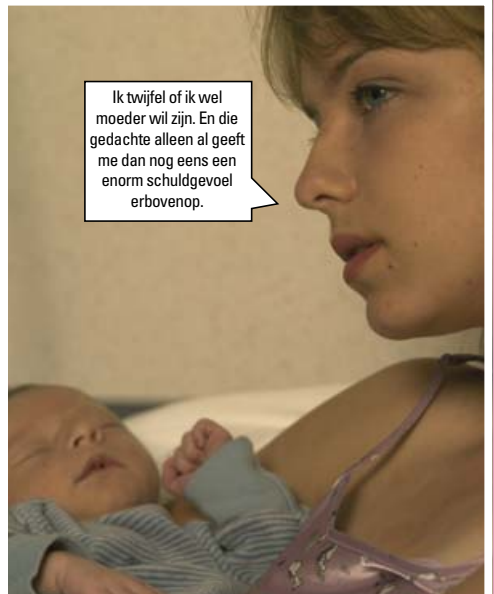

Wat scheelt er?

Ik weet het niet... Ik zie het eigenlijk niet zitten. Dylan ligt de hele tijd te huilen, ik voel me vreselijk...

Maar dat is normaal, dat hebben alle moeders enkele dagen na de bevalling. Je bent uitgeput.

Ik twijfel of ik wel moeder wil zijn. En die gedachte alleen al geeft me dan nog eens een enorm schuldgevoel erbovenop.

Ach, je moet gewoon wat rusten. Ik zal Dylan deze nacht meenemen, dan kan jij eens goed slapen. Je zal zien, morgen voel je je al heel wat beter.

Ik hoop het.

Twee weken later gaat Laura al terug naar school. Dat is vreselijk moeilijk. De eerste dag in de klas is heel raar.

Wat zit ik hier te doen. Ik voel me eigenlijk niet meer thuis tussen mijn klasgenoten, al hebben ze dezelfde leeftijd. Ze vragen me wel hoe het gaat met Dylan, maar er echt over praten kan ik niet met hen.

Na de les neemt mevrouw Maes haar even apart.

Blij je terug te zien, Laura. Hoe gaat het met je?

Dat begrijp ik.

Tja... het afscheid met Dylan was hartverscheurend deze morgen. In de voorbije twee weken zijn we altijd bij elkaar geweest.

Waarom krijgt een tienermoeder geen drie maanden, zoals andere moeders. Ik vind dat onrechtvaardig.

Ja, ik weet het, maar daar is niets aan te doen. Maar Dylan wordt toch goed opgevangen bij je ouders?

Ja dat wel, maar ik had ook graag borstvoeding gegeven aan Dylan, maar dat is dus ook niet mogelijk. Ik zit hier eigenlijk tegen mijn zin.

Dat zal wel verbeteren. Het is belangrijk dat je je school afmaakt. Daar zal je later blij om zijn. Heb je voldoende rust?

Ik ben vaak moe want ik moet 's nachts nog altijd minstens één keer opstaan. En uitslapen is ook al lang geleden. Terwijl mijn vriendinnen in de klas over jongens bezig zijn, zit ik te denken aan mijn kindje. Ik probeer echt mee te doen, maar ik zit met heel andere zaken in mijn hoofd. We begrijpen elkaar niet meer.

Ik heb het gemerkt, ja. Je moet opnieuw je weg zoeken. Je bent nu ook een moeder. Je mag altijd naar mij komen als je het niet meer ziet zitten. Het is nu belangrijk om vol te houden. Kop op, je gaat dat heel goed doen, ik ben er zeker van.

Ok, bedankt.

Hey Thomas, hoe was het in de garage?

Wel ok, hoe is het met Dylan?

Ik ben zo blij dat je werk hebt gevonden. Dan zullen we eindelijk kunnen gaan samenwonen.

Jaja, maar dat zal nog niet voor morgen zijn.

Je wilt het toch ook graag? Nu kom je enkel in het weekend bij mij logeren. Dan zouden we altijd samen kunnen zijn.

Hmm...

Jij lijkt echt niet gehaast. Je vindt het waarschijnlijk makkelijker zo. Je komt en gaat wanneer je wilt en je ziet enkel de leuke kanten van Dylan. Ik kan er altijd voor zorgen en opstaan.

Dat heb ik toch niet gezegd.

Ik ben blij dat Dylan zijn vader leert kennen. Maar het wordt wel tijd dat die vader mee voor hem gaat zorgen. Jij laat er echt niets voor en vindt het normaal dat ik alles doe. Ik heb nu examens en moet echt studeren.

Zeg wat heb jij?

Ik probeer alles zo goed mogelijk te doen en jij doet niets. Ik wil steeds bewijzen tegenover de hele wereld dat ik een goede moeder ben. Dat ik het aankan.

Maar dat ben je toch.

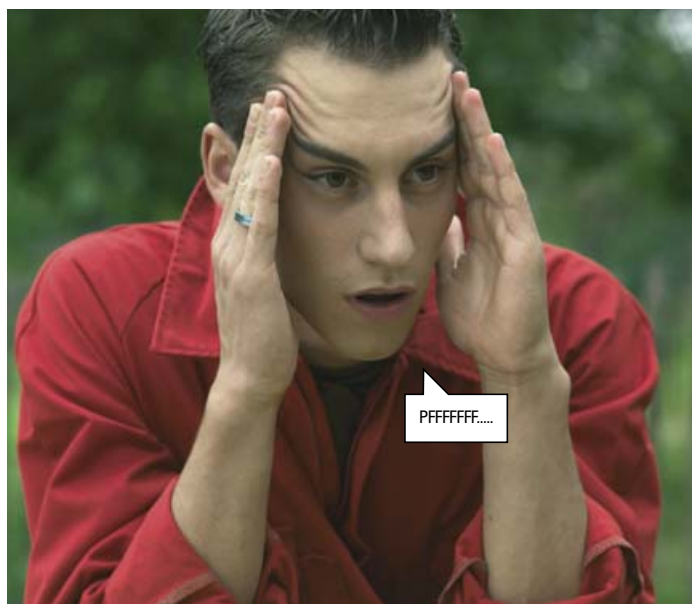

Ik heb het gevoel dat ik door iedereen bekeken wordt, alsof ik voor iedereen examen moet afleggen. Terwijl er een hoop zogezegde volwassen moeders zijn die hun kinderen aan hun lot overlaten, maar zij worden niet zo gecontroleerd als ik.

Kalmeer nu toch, Laura.

Ja, dat is makkelijk. Jij zit zo dadelijk weer op de voetbal. Ik zorg er zelfs voor dat het niet nog eens kan gebeuren door de pil te nemen. Daar heb jij zelfs nog niet over nagedacht.

PFFFFFFF.....

Enkele weken later.

Hallo, Thomas?
Jij moet onmiddellijk komen.
ONMIDDELIJK!

Hallo, Julie? Wij gaan vanavond op stap. Ik word gek. Dylan is erg huilerig en ik voel me opgesloten. Ik ben al een half jaar niet meer buiten geweest.

Hallo Laura?
Ik ben er.

Ah, Thomas!
Hier jouw zoon.
Zorg er goed voor
vanavond.
Ik ben weg.

Hé?

Je hebt me gehoord.
Amuseer jullie.
Daa-aag.

Laura spreekt af met Julie in het café
waar ze vroeger vaak kwam.

Ok, Laura vanavond
zullen we het niet
over kinderen
hebben.

Afgesproken.
Gezondheid!

Laura en Julie gaan helemaal uit de bol.
Ze lachen heel wat af en het is weer
even net als vroeger.

Als ik al die mensen van mijn leeftijd hier
bezig zie, ben ik wel een
tikkeltje jaloers. Ze amuseren zich
gewoon en hoeven zich nergens zorgen
over te maken.

Oh, kijk daar Laura,
ik denk dat we twee
aanbidders hebben.

Later die week gaat Laura shoppen.

Hey wat een lief kindje. Is dat je kleine broertje?

Neen dat is mijn zoon.

Ik ben het al wel gewoon, maar ik ben die vragen zo beu. Ik ben hier weg. Niet dat ik iets had willen kopen. Ik heb er gewoon geen geld voor.

Ik kijk beter niet naar al die etalages. Met de kleine uitkering die ik krijg, kan ik nog geen week voor Dylan zorgen. Mijn ouders steunen me ook, maar al mijn geld gaat onmiddellijk naar Dylan, zijn eten en pampers. Het is niet leuk om over elke euro die ik uitgeef na te denken, maar voorlopig heb ik geen keuze.

Al terug?

Ze hadden niets leuks. Kom, Dylan moet eten.

Waar blijft Thomas toch.

Ah daar staat hij. Maar wie is zij? Vast weer één van zijn truttige vriendinnetjes.

Pffiff... Ik ben naïef geweest. Ik dacht dat Thomas, Dylan en ik een gezinnetje zouden worden. Maar we zijn nu een jaar verder en ik woon nog thuis. Met Thomas gaat het helemaal niet goed. Hij komt hoe langer hoe minder langs. Misschien zou hij beter niet meer komen...

We staan er alleen voor, jongen. Papa wilt ons liever kwijt, denk ik. En Julie zien we ook nog maar zelden.

Ik weet totaal niet hoe mijn toekomst eruitziet. Mijn werk als verkoopster in een kledingzaak valt wel mee, maar ergens droom ik er nog van om verder te studeren. Ik wil graag dieren-geneeskunde volgen. Die plannen zal ik voorlopig wel moeten opbergen.

Gisteren vroeg iemand me of ik spijt heb van Dylan. Ik zou hem voor geen geld ter wereld willen en kunnen missen, maar het is niet makkelijk. Moeder zijn is nooit makkelijk, dus zeker niet op je zestiende. Ik had liever nog een aantal jaar willen wachten. Ik denk nog wel vaak aan die ene nacht dat ik onvoorzichtig gevreeën heb. Die nacht heeft de rest van mijn leven bepaald.

EINDE

Tienermoeder zijn is geen spelletje.

Als je niet ongewenst zwanger wil worden, is er maar één oplossing: veilig vrijen! Altijd en overal. Doe je toekomst een plezier, **gebruik de pil EN het condoom**. Dat zijn voorbehoedsmiddelen die je beschermen tegen ongewenste zwangerschappen. Bovendien is het condoom het enige voorbehoedsmiddel dat je beschermt tegen seksueel overdraagbare aandoeningen (soa's). Daarom gebruik je best de pil EN het condoom tijdens het vrijen (= double dutch). Op laura.be vind je een overzicht van alle voorbehoedsmiddelen en een weblog waar je elke dag het verhaal kan volgen van een echt tienerkoppel.

De pil kost nu minder!

Meisjes jonger dan 21 betalen nu **drie euro minder** per maand. Sommige pillen zijn zelfs **volledig gratis**. Praat er vandaag nog over met je dokter of apotheker.

En uiteraard hebben jongens evenveel verantwoordelijkheid!
Reken dus niet alleen op het meisje, gebruik steeds een condoom!

Surf naar [Laura.be](http://laura.be) voor alle informatie over veilig vrijen en tienerzwangerschappen.

www.laura.be